

TRETTIOFÖRSTA VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 31 OKTOBER

Läsning

Fil 2:1–4

Om det finns tröst genom Kristus, uppmuntran från kärleken och gemenskap från Anden, om det finns ömhet och medkänsla, gör då min glädje fullkomlig genom att visa enighet. Lev i samma kärlek, eniga i tanke och sinnelag, fria från självhävdelse och fåfänga. Var ödmjuka och sätt andra högre än er själva. Tänk inte bara på ert eget bästa utan också på andras.

Responsoriepsalm

Ps 131

R. Herre, låt mig finna vila hos dig.

Herre, mitt hjärta är inte fyllt av stolthet,
jag ser mig inte omkring i högmod.
Jag umgås inte med stora planer,
med ting som är mig för svåra. R.

Nej, jag har lugnat och stillat min själ,
min själ är stilla som ett barn i sin moders famn. R.

Hoppas på Herren, Israel,
nu och för evigt. R.

Halleluja

Joh 8:31b–32

V. Om ni förblir i mitt ord,
är ni verkligen mina lärjungar,
och sanningen skall göra er fria, säger Herren.

Evangelium

Luk 14:12–14

Vid den tiden sade Jesus till sin värd: »När du bjuder på middag eller någon annan måltid, bjud då inte dina vänner eller bröder eller släktingar eller rika grannar, så att de bjuder tillbaka och det blir din belöning. Nej, när du skall ha en fest, så bjud fattiga och krymplingar, lytta och blinda. Salig är du då, eftersom de inte kan ge dig någon belöning; belöningen får du vid de rättfärdigas uppståndelse.«

TISDAG DEN 1 NOVEMBER

ALLA HELGONS DAG
Högtid

Första läsningen

Upp 7:2-4, 9-14

Jag, Johannes, såg en annan ängel stiga upp från öster med den levande Gudens sigill, och han ropade med hög röst till de fyra änglarna, som hade fått rätt att skada jorden och havet: »Skada inte jorden eller havet eller träden förrän vi har märkt vår Guds tjänare med sigill på deras pannor.« Och jag fick höra antalet av dem som var märkta med sigill. Etthundrafyrtiofyra tusen var märkta, och de kom från alla Israels stammar.

Sedan såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folk och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och Lammet klädda i vita kläder med palmkvistar i sina händer. Och de ropade med hög röst: »Frälsningen finns hos vår Gud, som sitter på tronen, och hos Lammet.«

Alla änglarna stod kring tronen och kring de äldste och de fyra varelserna. Och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud och sade: »Amen. Lovsången och härligheten, visheten och tacksägelsen, äran och makten och kraften tillhör vår Gud i evigheters evighet, amen.«

Och en av de äldste sade till mig: »Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de och varifrån kommer de?« Jag svarade: »Du vet det, herre.« Han sade till mig: »Det är de som kommer ur det stora lidandet. De har tvättat sina kläder rena och gjort dem vita i Lammets blod.«

Responsoriepsalm

Ps 24:1-4b, 5-6 (R. jfr 6)

R. Detta är det släkte som söker ditt ansikte.

Jorden är Herrens och allt vad därpå är,
jordens krets och de som bor på den.
Ty det är han som har lagt hennes grund på haven,
den som på strömmarna har berett henne fäste. R.

Vem får gå upp på Herrens berg,
och vem får träda in i hans helgedom?
Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte bedrar. R.

Han skall få välsignelse av Herren,
och rättfärdighet av sin frälsnings Gud.
Sådant är det släkte som frågar efter honom,
de som söker ditt ansikte, de är Jakobs barn. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 622

Andra läsningen

1 Joh 3:1-3

Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss när vi får heta Guds barn. Det är vi. Världen känner oss inte, därför att den aldrig har lärt känna honom. Mina kära, nu är vi Guds barn, men det har ännu inte blivit uppenbart vad vi kommer att bli. Vi vet dock att när han uppenbarar sig, kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är. Var och en som har detta hopp till honom renar sig själv liksom han är ren.

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Matt 5:1-12a

Vid den tiden, när Jesus såg folkskarorna, gick han upp på berget. Han satte sig ner, och hans lärjungar kom fram till honom. Han började undervisa dem och sade:

»Saliga de som är fattiga i anden,
dem tillhör himmelriket.
Saliga de som sörjer, de skall bli tröstade.
Saliga de ödmjuka, de skall ärva landet.
Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten,
de skall bli mättade.
Saliga de barmhärtiga, de skall möta barmhärtighet.
Saliga de renhjärtade, de skall se Gud.
Saliga de som håller fred, de skall kallas Guds söner.
Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem tillhör himmelriket.

Saliga är ni när man skymfar och förföljer er och på allt sätt förtalar er för min skull.
Gläd er och jubla, er lön blir stor i himlen.«

ONSDAG DEN 2 NOVEMBER

ALLA SJÄLARS DAG

Första läsningen

2 Mack 12:43-46

Efter striden mot Gorgias ordnade Judas en insamling som var och en fick bidra till. Så kunde han skicka ungefär 2 000 silverdrachmer till Jerusalem för att låta frambära ett syndoffer. Han handlade riktigt och klokt, ty han hade uppståndelsen i tankarna; om han inte hade väntat sig att de stupade skulle uppstå, hade det varit överflödigt och meningslöst att be för döda människor. Dessutom tänkte han på att en härlig belöning väntar dem som avlider i tron på Gud. Helig och from var hans omtanke! Därför ordnade han försoningsoffret för de döda, så att de skulle befrias från sin synd.

Responsoriepsalm

Ps 103:8–10, 13–18 (R. Ps 37:39a)

R. De rättfärdigas frälsning kommer från Herren.

Barmhärtig och nådig är Herren,
långmodig och stor i mildhet.
Han går inte ständigt till rätta
och behåller ej vrede för evigt. R.

Han handlar inte med oss efter våra synder
och vedergäller oss inte efter våra missgärningar.
Som en fader förbarmar sig över barnen,
så förbarmar sig Herren över dem som fruktar honom. R.

Ty han vet vad för ett verk vi är,
han tänker på att vi är stoft.
En människas dagar är som gräset,
hon blomstrar som ett blomster på marken.
När vinden går över det, då är det inte mer,
och dess plats vet inte mer av det. R.

Men Herrens nåd varar från evighet till evighet
över dem som fruktar honom
och hans rättfärdighet intill barnbarn,
när man håller hans förbund
och tänker på hans befallningar och gör efter dem. R.

Andra läsningen

2 Kor 4:14 – 5:1

Jag vet att han som uppväckt herren Jesus skall uppväcka mig med Jesus och låta mig träda fram tillsammans med er. Allt detta sker för er skull, för att nåden skall nå allt fler och hos allt fler väcka en överflödande tacksamhet, till Guds ära.

Därför ger jag inte upp. Även om min yttre människa bryts ner, förnyas min inre människa dag för dag. Mina kortvariga lidanden väger ju oändligt lätt mot den överväldigande, eviga härlighet de bereder åt mig, som inte riktar blicken mot det synliga utan mot det osynliga. Det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt. Vi vet att då det tält som är vår jordiska boning rivs ner, har Gud en byggnad åt oss i himlen, en evig boning som inte är gjord av människohand.

Halleluja

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son,
för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv.

Vid den tiden kom Maria dit där Jesus var. När hon fick se honom, kastade hon sig för hans fötter och sade: »Herre, om du hade varit här, hade min bror inte dött.« När Jesus såg hur hon grät och hur judarna som hade följt med henne också grät, blev han upprörd och skakad i sitt innersta, och han frågade: »Var har ni lagt honom?« De sade: »Herre, kom och se.« Jesus föll i gråt. Då sade judarna: »Se, hur mycket han höll av honom.« Men några av dem sade: »Kunde inte han som öppnade ögonen på den blinde ha gjort så att Lasaros inte behövt dö?« Jesus blev åter upprörd och gick till graven. Det var en klipphåla med en sten för öppningen. Jesus sade: »Ta bort stenen.« Den dödes syster Marta sade då: »Herre, han luktar redan, det har ju gått fyra dagar.« Jesus sade till henne: »Har jag inte sagt dig att om du tror, skall du få se Guds härlighet?« De tog bort stenen, och Jesus lyfte blicken mot himlen och sade: »Fader, jag tackar dig för att du har hört mig. Självisste jag att du alltid hör mig, men jag säger detta med tanke på alla dem som står här, för att de skall tro på att du har sänt mig.« Sedan ropade han med hög röst: »Lasaros, kom ut.« Och den döde kom ut med armar och ben inlindade i bindlar och med ansiktet täckt av en duk. Jesus sade åt dem: »Gör honom fri och låt honom gå.«

Många av judarna, de som hade gått ut till Maria och sett vad Jesus gjorde, kom till tro på honom.

TORSDAG DEN 3 NOVEMBER

Läsning

Fil 3:3–8a

Omskärelsen, det är vi som tjänar Gud i vår ande och har vår stolthet i Kristus Jesus och inte förlitar oss på något yttre, fast jag för min del kunde ha rätt att göra det också. Ja, om någon tror att han kan förlita sig på något yttre, så kan jag det ännu mer, jag som blev omskuren på åttonde dagen, som är av Israels folk och Benjamins stam, en hebré född av hebreer, i laglydnad en farisé, i trosiver en kyrkans förföljare, i rättfärdighet efter lagen en oförvitlig man.

Men allt sådant som var en vinst för mig har jag för Kristi skull kommit att räkna som en ren förlust. Ja, jag räknar faktiskt allt som en förlust jämfört med det som är långt mera värt, kunskapen om min herre Kristus Jesus.

Responsoriepsalm

Ps 105:2–7 (R. 3b)

R. Må de som söker Herren glädja sig av hjärtat
eller: Halleluja.

Sjung och spela till Herrens ära,
förkunna alla hans under.
Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat. R.

Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt.
Tänk på de underbara gärningar han gjort,
på hans under och hans domar. R.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.
Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Luk 15:1-10

Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skriftlärdade förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« Då gav han dem denna liknelse: »Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det? Och när han hittar det, blir han glad och lägger det över axlarna. Och när han kommer hem, samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat. Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.

Eller om en kvinna har tio silvermynt och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte en lampa och sopar hela huset och letar överallt tills hon hittar det? Och när hon har hittat det, samlar hon väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig, jag har hittat myntet som jag hade förlorat. På samma sätt, säger jag er, gläder sig Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig.«

FREDAG DEN 4 NOVEMBER

Läsning

Fil 3:17 – 4:1

Ta mig till föredöme allesammans, och se på dem som lever efter det exempel vi har gett er. Många – jag har ofta sagt det och säger det nu med tårar – är fiender till Kristi kors, de lever så att de slutar i fördärvet, deras gud är buken och sin ära får de genom könet, dessa som bara tänker på det jordiska. Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Jesus Kristus. Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att lägga allt under sig.

Stå därför fasta i Herren, mina kära bröder som jag älskar och längtar efter, ni som är min glädje och min segerkrans.

Responsoriepsalm

Ps 122:1-5 (R. 1)

R. Med glädje får vi komma till Herrens hus.

Vilken glädje, när man sade till mig:

»Vi skall gå till Herrens hus.«

Våra fötter har fått träda in i dina portar, Jerusalem. R.

Jerusalem, du mäktiga stad,

där hus sluter sig väl till hus,

dit stammarna drar upp, Herrens stammar,

enligt lagen för Israel, för att prisa Herrens namn.

Där står konungens tron,

där tronar han som är av Davids hus. R.

Halleluja

1 Joh 2:5

V. Hos den som bevarar Guds ord

har Guds kärlek i sanning nått sin fullhet.

Evangelium

Luk 16:1-8

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Det var en rik man som hade en förvaltare, och denne beskylldes för att förskingra hans förmögenhet. Mannen kallade till sig honom och sade: 'Vad är det jag hör om dig? Lämna in dina räkenskaper, du kan inte vara kvar som förvaltare.' Förvaltaren tänkte: 'Vad skall jag göra nu när min herre avskedar mig? Gräva orkar jag inte, och tigga skäms jag för. Jo, jag vet vad jag skall göra så att folk tar emot mig i sina hus, när jag mister min tjänst.' Han skickade efter dem som var skuldsatta hos hans herre, en i sänder, och frågade den förste hur mycket han var skyldig. 'Hundra krus olja', svarade mannen. Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev, sätt dig genast ner och skriv femtio.' Sedan frågade han näste man: 'Och du, hur mycket är du skyldig?' – 'Hundra tunnor vete.' Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev. Skriv åttio.'«

Och Herren berömde den ohederlige förvaltaren för att han hade handlat klokt. »Denna världens människor betar sig klokare mot sina egna än ljusets människor gör.«

LÖRDAG DEN 5 NOVEMBER

Läsning

Fil 4:10-19

Jag har glatt mig mycket i Herren över att er omtanke om mig äntligen har kunnat skjuta nya skott. Omtanke hade ni ju förut också, men inte tillfälle. Inte för att jag har lidit någon nöd. Jag har lärt mig att klara mig med det jag har. Jag kan leva fattigt

och jag kan leva i överflöd. Jag har verkligen erfarenhet av allt: att vara mätt och att hungra, att leva i överflöd och att lida brist. Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft. Men ni skall ha tack för att ni ville bistå mig i mitt svåra läge. Ni filipper vet själva att när evangeliet var nytt och jag hade lämnat Makedonien, då var er församling den enda som visade sådan gemenskap med mig att det gick att föra bok över utgivet och mottaget. Redan när jag var i Thessalonike fick jag ju hjälp från er mer än en gång. Men det är inte era gåvor jag är angelägen om, utan den allt rikare vinsten för er egen räkning. Jag har fått vad jag skall ha, och mer än det. Jag har fullt upp av allt nu när jag genom Epafroditos har fått det som ni skickade mig – en rökelsedoft, ett offer som Gud tar emot med välbehag. Min Gud skall med sin härliga rikedom i Kristus Jesus fylla alla era behov.

Responsoriepsalm

Ps 112:1–2, 5–6, 8a, 9 (R. 1a)

R. Salig den som fruktar Herren
eller: Halleluja.

Salig den man som fruktar Herren
och har sin stora lust i hans bud.
Hans efterkommande skall bli mäktiga på jorden,
de trognas släkte skall välsignas. R.

Det skall gå väl för den som är barmhärtig och ger lån
och handlar rättfärdigt i allt vad han gör.
Han skall aldrig i evighet vackla,
den rättfärdige skall bli ihågkommen för evigt. R.

Hans hjärta är fast och behöver inte frukta.
Han strör ut, han ger åt de fattiga,
hans rättfärdighet består för evigt,
hans horn skall bli upphöjt med ära. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 8:9

V. Jesus Kristus var rik men blev fattig för er skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium

Luk 16:9–15

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Använd den ohederliga mammon till att skaffa er vänner som tar emot er i evighetens hyddor när mammon lämnar er i sticket.

Den som är trogen i smått är trogen också i stort, och den som är ohederlig i smått är ohederlig också i stort. Om ni inte har varit trogna i fråga om den ohederliga mammon, vem vill då anförtro er det som har verkligt värde? Och om ni inte har varit trogna i fråga om andras egendom, vem vill då ger er det som skall tillhöra er?

Ingen tjänare kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.«

Allt detta hörde fariseerna, som älskar pengar, och de gjorde narr av honom. Då sade han till dem: »Ni vill framstå som rättfärdiga inför människorna, men Gud känner era hjärtan. Det som människor sätter högt är skändligt i Guds ögon.«

TRETTIOANDRA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 6 NOVEMBER

Första läsningen

2 Mack 7:1-2, 9-14

Det inträffade att sju bröder blev gripna tillsammans med sin mor. Kung Antiochos försökte tvinga dem att äta av det förbjudna svinköttet genom att låta misshandla dem med spö och piska. En av dem talade för dem alla och sade: »Vad skall du förhåra oss om? Vad vill du ha reda på? Vi är ju beredda att dö hellre än bryta mot våra fäders lagar.« Och i dödsögonblicket sade den andre brodern: »Du, din usling, skiljer oss från detta livet, men världens konung skall låta oss uppstå igen till evigt liv, ty vi dör för hans lag.« Därefter blev den tredje utsatt för deras behandling. När de ville skära av honom tungan, räckte han genast ut den, sträckte oförfärat fram händerna och yttrade dessa tappra ord: »Detta har jag fått som gåva av himlen; för hans lagars skull avstår jag det gärna, och av honom hoppas jag få det tillbaka igen.« Både kungen själv och hans män måste häpna över den unge mannens själsstyrka och likgiltighet för plågorna. Sedan han hade lämnat livet, torterade och misshandlade de den fjärde på samma vis. Då slutet närmade sig, sade han: »När man skiljs från livet bland människorna, är det gott att kunna sätta sitt hopp till Guds löften om att han skall låta oss uppstå igen. Men för dig blir det ingen uppståndelse till liv.«

Responsoriepsalm

Ps 17:1, 5-6, 8, 15 (R. 15b)

R. Jag skall mättas av din åsyn när jag vaknar.

Hör min rättvisa sak, Herre, ge akt på mitt rop!

Lyssna till min bön, jag talar utan svek!

Från budens stigar vek jag aldrig,

jag gick din väg utan att snubbla. R.

Jag ropar och du svarar mig, Gud.

Lyssna på mig, hör mina ord,

Bevara mig som din ögonsten,

göm mig i dina vingars skugga. R.

Frikänd skall jag se ditt ansikte

och mättas av din åsyn när jag vaknar. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 616

Andra läsningen

2 Thess 2:16 – 3:5

Må vår herre Jesus Kristus själv och Gud, vår fader, som älskar oss och i sin nåd har gett oss evig tröst och säkert hopp, uppmuntra och styrka er till allt gott i gärning och ord.

Och så, bröder, be för oss att Herrens ord vinner spridning och anseende, så som har skett hos er, och att vi förskonas från brottsliga och onda människor – alla har ju inte tron. Men Herren är trofast, han skall styrka er och skydda er för det onda. I vår tro på Herren litar vi på att ni gör och kommer att göra vad vi här föreskriver. Må Herren leda er fram till Guds kärlek och Kristi uthållighet.

Halleluja

Upp 1:5a, 6b

V. Jesus Kristus är den förstfödde från de döda.
Honom tillhör äran i evigheters evighet.

Evangelium

Luk 20:27–38

Vid den tiden kom några saddukeer – de förnekar att det finns en uppståndelse – till Jesus och frågade: »Mästare, Mose lär oss ju i skriften att om någon har en gift bror som dör barnlös, så skall han gifta sig med änkan och skaffa efterkommande åt brodern. Nu fanns det sju bröder. Den förste gifte sig och dog barnlös. Den andre och den tredje gifte sig med änkan, likaså de återstående, och alla sju dog utan att lämna barn efter sig. Slutligen dog också kvinnan. Hur blir det med henne vid uppståndelsen, vems hustru blir hon? Alla sju hade ju haft henne som hustru.« Jesus svarade: »Denna världens människor gifter sig och blir bortgifta, men de som befins värdiga att komma till den andra världen och uppstå från de döda, de gifter sig inte och blir inte bortgifta. De kan ju inte mera dö, de är som änglar, och de är Guds söner, eftersom de har fått uppstå. Att de döda uppstår har också Mose visat i stället om törnbusken, där han kallar Herren för *Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud*. Gud är inte en gud för döda utan för levande, ty för honom är alla levande.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 20:27, 34–38

Vid den tiden sade Jesus till saddukeerna, som förnekar att det finns en uppståndelse: »Denna världens människor gifter sig och blir bortgifta, men de som befins värdiga att komma till den andra världen och uppstå från de döda, de gifter sig inte och blir inte bortgifta. De kan ju inte mera dö, de är som änglar, och de är Guds söner, eftersom de har fått uppstå. Att de döda uppstår har också Mose visat i stället om törnbusken, där han kallar Herren för *Abrahams Gud och Isaks Gud och*

Jakobs Gud. Gud är inte en gud för döda utan för levande, ty för honom är alla levande.«